

1996. október 6. 9.00

TV1 - LEPORELLÓ

Óriási siker volt évekkel ezelőtt a Hegedűs a háztetőn a Fővárosi Operett Színházban. Emlékszem, hogy hónapokkal előre elkelték a jegyek, mert mindenki látni akarta a darabot és persze Bessenyei Ferencet Tevje szerepében. Hát azóta sok víz lefolyt a Dunán és most a Madách Színház újra elővette a Hegedűst, Huszti Péterrel a főszerepben. Meglehetősen végletes kritikákat lehetett olvasni a lapokban az előadásról, amelyet megnézett a Leporelló ha szabad ezt mondani házikritikusa Bóta Gábor. Most az ő összeállítása következik.

- 1973-ban mutatták be nálunk a Fővárosi Operettszínházban a Hegedűs a háztetőnt. Ezután számtalan vidéki városban játszottak, az Operettszínházban is felújították. szinte mindenütt hihetetlen volt a siker. Egy kisemberről szól a darab, aki megpróbál boldogulni, akinek talán sikerülne is, de a történelem kegyetlenül belegyalogol az életébe. Valószínűleg, hogy azért is volt ekkora siker és most is ezért ekkora siker a Madách Színházban az előadás, mert a történelem szinte minden család életébe belegyalogolt ezen a tájon. Erősek a tömegjelenetek és bensőséges a néhány szereplős jelenetek is, érdekes, hogy a prózai részek is szinte ugyanolyan erősek mint a zeneiek, ami musical esetében ritkaság. Véleményem szerint a Hegedűs a háztetőn évek óta a Madách Színházban a legjobb előadás. *(Részlet)* Keserűen aktuális ez a történet, és érződik, hogy a társulatot is megérintette.

Huszti Péter: - Nem véletlen, hogy ez a történet ez a darab klasszikus lett. Egy ilyen torokszorítóan gyönyörű történet, amelyben ugyanakkor rengeteg humor, rengeteg bölcsesség, nagyszerű szerepek, átélhető a nézők számára, mindenféle fajta néző számára, vallástól, kortól függetlenül úgy érzem, ez valahogy úgy érzem, hogy a kollegáimból, a fiatalokból az idősekből egyaránt valami olyan életérzéseket részben ismerős életérzéseket, részben rácsodálkozást hoz elő, ami amit én aki ugyan sok darabbal találkoztam, de ezt a fajta furcsa csillogást a szemekben, ezt a fajta sok kérdést, sok válaszvárást a szemekben ritkán tapasztalom, ritkán találkozom ezzel.

R.: - Vannak válaszok is ?

H.P. : - Igen, igen, a válasz az, hogy ha az ember megtartja akármilyen módon az emberségét, megtartja a tartását, megtartja, megpróbálja megtartani a humorát a legkeserűbb helyzetekben is és mindig megpróbál úgy viselkedni, ahogy az embersége diktálja, akkor talán még a legnehezebb helyzetből is, a látszólag túlélhetetlen helyzetekből is ki tudja magát néha a hajánál fogva is húzni.

R. : - Annak ellenére, hogy megőrzi a tartását Tevje, végül is azért kapkodja a fejét, nem találja a válaszokat. Nem találja a helyét. Kimegy egy kicsit alóla a világ.

H.P. : - Pontosan, pontosan, bizony Tevje aki pertuban van az Úristennel, aki tulajdonképpen nem csak kérdez az Úristentől, hanem néha finoman óvatosan tanácsokat is ad neki, hogy hogy kell csinálni ezt a világot, egyszercsak szembetalálkozik olyan dolgokkal, amelyekről nem tudott addig, amelyekről nem hitte, hogy ez is megtörténhet vele. És a viselkedésmód, hogy ilyenkor hogyan viselkedik az ember, amikor kihúzzák alóla a talajt, kihúzzák a házat, a hazáját, a társait, a barátait, kilakoltatják, kiebrudalják őket egy kis sárfészekből, de ami az életük volt, ami a szülőföldjük ami a hazájuk és szerteszét sodródnak a világban, hogy akkor hogy kell viselkedni, akkor hogy kell bölcsen, emberségesen viselkedni, ez a legnagyobb rejtett üzenete ennek a darabnak.

*